

Трите клавиши свойства на оценката на развитието са:

Поставя проблема в рамка:

Социалните иноватори са движени от могъщо чувство, че нещо трябва да бъде променено. Те често имат нова перспектива или подход към исторически непреодолим казус или виждат взаимовръзките между множеството проблеми по нов начин. Работейки по тези проблеми, възприятието им се променя от бегло разбиране към яснота. Новопридобито знание може да доведе до промяна в мисленето, което, от своя страна, води до нов цикъл на несигурност и изясняване. Оценката на развитието подкрепя иноваторите в концептуализирането и назоването на проблема, като им помага да поставят динамиката му в рамка.

За допълнителна яснота гледайте видео за панархичния цикъл тук:
<https://www.youtube.com/watch?v=yKAHNlpVv2Q&feature=youtu.be>

Както се вижда на изображението, оценяването има различни цели във всяка една от фазите в Панархичния цикъл. Оценката на формирането подкрепя фазата на разработване, а сумарната оценка - фазата на запазване, докато оценката на развитието е нужна за подхранване на откривателството. В тази фаза разбирането е в процес и тя пръв се поражда и е нужно да интерпретираме и посоката, и резултатите. Ако на идеите не се позволи да покълнат в откривателската фаза изцяло, трудно би могло да се зароди нещо истински иновативно.

Оценяването е най-вече свързано с критично мислене, а развитието - с креативно мислене. Тези два начина на мислене често се възприемат като взаимоизключващи се, но оценката на развитието се запази в баланс. Тя комбинира базираната на доказателства, обективна оценка с организационния коучинг, който е ориентиран към промяна и относителен.

Оценката на развитието:

- улеснява преценката на настоящото ви положение и на посоката на разгръщане;
- помага ви да разграничите кои посоки на действие са обещаващи и кои трябва да се избегнат;
- предлага нови експерименти, които си заслужава да се направят.

Оценката на развитието взема предвид промените, настъпващи в една организация - в структурата, управлението, взаимоотношенията, - тъй като те съставят контекста, в който иновациите се случват. За да се проясни двусмислието, свързано с организационната промяна, е препоръчително оценявящият да използва стратегически въпроси, които да помогнат за интегрирането на индивидуалното или колективното знание.

Оценката на развитието взема предвид и самата динамика на сътрудничеството. Комплексните проблеми изискват интегриране на разнообразни перспективи от различни части на системата. Различните заинтересовани страни може да разбират проблема по различен начин и да се включат в една инициатива с разминаващи се опорни точки. И в разнообразието нуждата от развива и изпълняване на стратегии си остава ключова. Оценката на развитието помага на сътрудниците да разпознаят и преодолеят разминаванията във възприятията си, които в противен случай биха фрагментирали общата работа и биха възпрепятствали наченати процеси на развитие.

В същността си, оценката на развитието е най-вече щателно изследване на развитието. Зависи от силното ни намерение да използваме информацията по смислен начин, за да схващаме иновацията в зараждането ѝ. Резултатите от успешна оценка на развитието са информирани промени, свързани с обекта на оценката.

Изprobва бързи повторения:

Голяма част от хората, които се занимават със социално ангажирани дейности, имат естествена склонност да експериментират. Изprobват нови начини на действие, често основани на обратна връзка и перспективи за отговор на конкретни нужди и искания. Това води до подобрения. Оценката на развитието предоставя точна мярка за наученото от тези експерименти. С разгръщането на нови проекти и инициативи, лидерите интуитивно правят наблюдения и усъвършенствания. Тези уроци обикновено са част от естествените процеси на учене. Оценката на развитието е способ да направим видими интуитивното и неизказаното. Прилагането ѝ води до повече систематичност в подлагането на релевантна информация и наблюдения на интерпретация и критика.

Проследява траекторията на зараждане на иновация:

Стандартна ситуация при решаването на проблеми е, че щом някой премине през "еврика" момента, пътят към решението изглежда очевиден. Когато иноваторите разглеждат проекти ретроспективно, описаните им от А до Я изглежда директно и безаварийно. Често ключовите прозрения как нещо е било постигнато успешно остават недостъпни. Това не е от полза нито за друг човек, опитващ да реши подобен проблем, нито за същия иноватор, който иска да приложи наученото към други ситуации. Оценката на развитието документира непоетите пътища, невъзнамерените последствия, постепенните корекции, напреженията и спонтанните възможности. Проследяването им разкрива какво е необходимо, за да създадеш нещо ново. Отговаря на две цели: прави вземането на решения по-прозрачно и генерира ценна информация, която може да е полезна за разпространение. Подобно документиране подкрепя отчетността, позволявайки висока степен на гъвкавост.